

учреждение, състояще се отъ 4 отдѣления: за болеститѣ на човѣка, животнитѣ, растенията и фармакологическо — за лѣкарствата и лѣчебнитѣ сръдства. Въ биолог. отдѣление*), което отпосле се отдѣли и обособи въ сегашното германско Биологично учреждение за земедѣлие и лесовѣдство, премѣстено въ Далемъ при Берлинъ, се изучаваха болеститѣ и неприятелитѣ на растенията, или по-право—на земедѣлското и горското стопанства.

Началникъ на отдѣлението бѣше проф. Адерхолдъ, помощникъ — Д-ръ Апелъ, сега професоръ, който отпосле стана и неговъ замѣстникъ. Освенъ това, голѣмъ брой персоналъ, специалисти по разнитѣ болести и неприятели на културни и горски породи. Работихъ въ продължение на година въ това учреждение, което и сега се счита като единствено най-добре уредено въ Европа. Успѣхъ да извърша и две научни работи, озаглавени: едната „Изследвания по биологията на гжбата *Rygonema confluens* Tul., сжщевременно единъ приносъ по действието на стерилизацията върху състава и свойствата на почвата“, печатана на нѣмски. (Вижъ списъка, гл. II № 4), другата — „Изследвания върху действието на разни химически вещества върху водоприемането на растенията“, печатана въ Трудоветѣ на Русенската земед. оп. станция, томъ I, стр. 96 — 143. (Вижъ списъка, гл. I № 2.)

Отъ Берлинъ продължихъ специализацията си въ Парижъ, въ фитопатологическия институтъ на проф. Прилиьо и неговиятъ помощникъ, Д-ръ Делакроа. Тамъ намѣрихъ много скромна обстановка, въ сравнение съ оная въ Берлинъ. Това признаваха и последнитѣ. Въ Парижъ прекарахъ 10 месеца и написахъ доклада си за болеститѣ и неприятелитѣ на културнитѣ растения и какъ е организирана борбата съ тѣхъ въ другитѣ държави**), както и друга една малка научна работа. После се премѣстихъ за малко въ Милано и Павия, при прочути фитопатолози и да изуча отблизко италианскитѣ зем. опитни институти.

*) Вижъ статията ми за Биолог. отдѣление въ сп. Орало, год. XI стр. 347—352.

**) Напечатана отпосле въ Трудоветѣ на Русенската земедѣлска опитна станция т. I, стр. 1—37.